

Sygn. akt: II K 1040/21

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **Sędzia SR Aleksandra Marek-Ossowska**

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Pabian

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum - Zachód w T. M. P.

po rozpoznaniu dnia 3 września 2021 r.

sprawy:

K. M. s. M. i M. z domu N.

ur. (...) w T.

skazanego prawomocnymi wyrokami podlegającymi wykonaniu:

1. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 września 2019 r., w sprawie **VIII K 231/19** (obejmującego wyroki w sprawach: II K 258/17 Sądu rejonowego Wrocław-Fabryczna oraz VIII K 1320/17 i VIII K 536/17 Sądu Rejonowego w Toruniu), zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 grudnia 2019 r. w sprawie IX Ka 812/19, na **karę łączną 8 lat pozbawienia wolności**, z zaliczeniem okresu pozbawienia wolności w sprawie II K 258/17 w okresie od dnia 11 stycznia 2017 roku od godziny 12:30 do godziny 16:00 oraz okresu odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 9 kwietnia 2019 roku od godziny 19:00, w sprawie VIII K 1320/17 od 12 października 2017 roku od godziny 20:30 do 28 grudnia 2017 roku do godziny 14:20 oraz w sprawie VIII K 536/17 od 9 marca 2017 roku od godziny 14:50 do 4 sierpnia 2017 roku do godziny 15:00, którą to karę łączną skazany aktualnie odbywa w okresie od 9 kwietnia 2019 r. do dnia 23 sierpnia 2026 r.;
2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 16 czerwca 2021 r., w sprawie **II K 551/19**, za przestępstwa z art. 190 § 1 kk i art. 217 § 1 kk popełnione w dniu 18 grudnia 2018r. na karę łączną **6 miesięcy pozbawienia wolności**, która to kara nie została jeszcze wprowadzona do wykonania.

orzeka:

biorąc za podstawę art. 4 § 1 kk

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk, w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach opisanych w punkcie **1 (VIII K 231/19)** i **2 (II K 551/19)** wymierza **K. M.** karę łączną 8 (ośmiu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk, na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I wyroku zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie II K 258/17 w okresie od dnia 11 stycznia 2017 roku od godziny 12:30 do godziny 16:00 oraz okresu odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 9 kwietnia 2019 roku od godziny 19:00, w sprawie VIII K 1320/17 od 12 października 2017 roku od godziny 20:30 do 28 grudnia 2017 roku do godziny 14:20 oraz w sprawie VIII K 536/17 od 9 marca 2017 roku od godziny 14:50 do 4 sierpnia 2017 roku do godziny 15:00 oraz okres już odbytej kary w sprawie VIII K 231/19 od dnia 9 kwietnia 2019 r.;

III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE			
Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 1040/21	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
USTALENIE FAKTÓW			
Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Toruniu	12 września 2019 roku	VIII K 231/19
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Toruniu	16 czerwca 2021 roku	II K 551/19

Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	K. M. został skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia <u>12 września</u>	wyrok SR w Toruniu, sygn. akt VIII K 231/19,	46-47 49-54

	<p>2019 r., w sprawie VIII K 231/19 (obejmującego wyroki w sprawach: II K 258/17 Sądu Rejonowego Wrocław-Fabryczna oraz VIII K 1320/17 i VIII K 536/17 Sądu Rejonowego w Toruniu), zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 grudnia 2019 r. w sprawie IX Ka 812/19, na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu pozbawienia wolności w sprawie II K 258/17 w okresie od dnia 11 stycznia 2017 roku od godziny 12:30 do godziny 16:00 oraz okresu odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 9 kwietnia 2019 roku od godziny 19:00, w sprawie VIII K 1320/17 od 12 października 2017 roku od godziny 20:30 do 28 grudnia 2017 roku do godziny 14:20 oraz w sprawie VIII K 536/17 od 9 marca 2017 roku od godziny 14:50 do 4 sierpnia 2017 roku do godziny 15:00,; którą to karę łączną skazany aktualnie odbywa w okresie od 9 kwietnia 2019 r. do dnia 23 sierpnia 2026 r.</p>	<p>wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie IX Ka 812/19</p>	
karta karna	28-29		
wydruk z systemu NOE-SAD	10		
	<p>K. M. został skazany wyrokiem Sądu</p>	<p>wyrok SR w Toruniu, sygn. akt II K 551/19</p>	56

	<p>Rejonowego w Toruniu z dnia <u>16 czerwca 2021 r.</u>, w sprawie <i>II K 551/19</i>, za przestępstwa z art. 190 § 1 kk i art. 217 § 1 kk popełnione w dniu 18 grudnia 2018r. na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie została jeszcze wprowadzona do wykonania.</p>		
karta karna	30-33		
wydruk z systemu NOE-SAD	11-23		
	<p>Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej należy ocenić jako naganne, a ocenę okresową jako negatywną. Od momentu osadzenia był trzykrotnie nagradzany regulaminowo, jednak też wielokrotnie karany, ostatni raz w dniu 6 czerwca 2021 r. za wulgarne zachowanie wobec funkcjonariusza. K. M. nie był uczestnikiem zdarzeń, nie stosowano wobec niego przymusu bezpośredniego, jednak w przeszłości odmawiał przyjmowania posiłków chcąc w ten sposób wymusić korzystne dla siebie decyzje administracji placówki penitencjarnej. W opinii wychowawców skazany nie radzi sobie z emocjami i reaguje wulgarnymi zachowaniami i wymaga</p>	<p>opinia o skazanym z ZK I. O/Z w T.</p>	35-36

	<p>głębokiej psychokorekcji zachowania. Jego zachowanie negatywnie wpływa na współosadzonych i atmosferę wychowawczą. Deklaruje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw i ukończył program resocjalizacyjny z zakresu przeciwdziałania agresji i przemocy. Nie stwierdzono u K. M. uzależnienia, jednak w badaniu psychiatrycznym stwierdzono zaburzenia osobowości i zaburzenia zachowania spowodowane nadużywaniem alkoholu. Utrzymuje kontakt z konkubiną M. R. i dziećmi. W placówce penitencjarnej nie jest zatrudniony.</p>		
	<p>K. M. w swoim wniosku o wydanie wyroku łącznego oraz piśmie skierowanym do sądu nie zgodził się z treścią wydanej opinii, opisał szereg nieprawidłowości w działaniu administracji zakładu karnego, a także szczegółowo opisał bardzo trudną sytuację materialną i zdrowotną swojej rodziny.</p>	<p>Wniosek K. M. oraz pismo</p>	<p>1-2 57-60</p>
<p>1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

Ocena Dowodów		
Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		Podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania w przedmiocie wyroku łącznego stanowiły prawomocne wyroki skazujące wydane wobec skazanego , a także informacje z systemu NOE-SAD dotyczące odbycia przez niego poszczególnych kar, a także jego karta karna i opinia wydana przez ZK I. O/Z w T. Są to dokumenty urzędowe, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi wątpliwości Sądu.
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo	Kary lub środki karne podlegające łączeniu

	wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	
	Sąd Rejonowy w Toruniu, wyrok z dnia <u>12 września 2019 r.</u> , w sprawie VIII K 231/19	8 lat pozbawienia wolności
	Sąd Rejonowy w Toruniu, z dnia <u>16 czerwca 2021 r.</u> , w sprawie II K 551/19	6 miesięcy pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że przepisy dotyczące kary łącznej uległy zmianie na mocy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych (...), Dz. U. z 2020 r., poz. 1086. Powyższa nowelizacja przywróciła obowiązujący przed 1 lipca 2015 roku przesłankę relacji czasowej pomiędzy datą wydania poszczególnych wyroków, a chwilą popełnienia przestępstw jako warunek zaistnienia zbiegu przestępstw pozwalający na orzeczenie kary łącznej. Z kolei pomiędzy 1 lipca 2015 roku, a 19 czerwca 2020 roku obowiązywały przepisy dotyczące kary łącznej, które obligowały Sąd do jej orzeczenia, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary podlegające wykonaniu, tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zrezygnowano więc z warunku relacji czasowej o którym wspomniano powyżej, co jednocześnie pozwalało na orzekanie kary łącznej w relatywnie większej ilości przypadków</p>		

niż na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów. Jednocześnie zgodnie z art. 81 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38 (tj. kk), w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. 24 czerwca 2020 roku. Natomiast w ust. 2 art. 81 wskazano, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd, z uwagi na treść wskazanych powyżej przepisów intertemporalnych był zobowiązany orzec na podstawie przepisów k.k. obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy, gdyż łączeniu podlegają kary orzeczone przed 24 czerwca 2020 roku. Warunkiem orzeczenia kary łącznej, zgodnie z treścią art. 85 kk w brzmieniu ustawy kodeks karny obowiązującym pomiędzy 1 lipca 2015 roku, a 19 czerwca 2020 roku było popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu. Podstawą orzeczenia kary łącznej, zgodnie z treścią art. 85 § 2 kk są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Dokonując analizy danych o karalności skazanego wskazać trzeba, że kary orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygn. akt VIII K 231/19 oraz II K 551/19 podlegają wykonaniu, a nadto wymierzono w nich kary tego samego rodzaju - kary pozbawienia

wolności. Tym samym wszystkie powyższe kary można było objąć węzłem łączności.	
WYMIAR KARY	
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej	
<p>Kierując się treścią art. 86 § 1 kk Sąd był zobligowany wymierzyć karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Łączeniu podlegały orzeczone wobec D. L. kary pozbawienia wolności w wymiarze:</p> <ul style="list-style-type: none">• 8 lat pozbawienia wolności,• 6 miesięcy pozbawienia wolności, <p>Zatem kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach <u>od 8 lat</u> przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. powyżej najwyższej z kar) do ich sumy tj. <u>do 8 lat i 6 miesięcy</u> pozbawienia wolności.</p> <p>Orzekając karę łączną, Sąd bierał pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji jak i</p>	

zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto (...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków (m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27). Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawy-przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd wziął pod uwagę opinię o

skazanym z Zakładu Karnego, a także miał na uwadze łączeniu podlegał wyrok łączny, w którym skazany już uprzednio skorzystał z częściowej absorpcji kar, które zostały nim połączone. W tym miejscu należy zaakcentować, iż powyższe okoliczności, zdaniem Sądu nie mogły stanowić podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar. Zastosowanie całkowitej absorpcji prowadziłoby w istocie do całkowitego wyeliminowania odpowiedzialności karnej K. M. za przestępstwa, za które został skazany wyrokiem w sprawie II K 551/19

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popelniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu

nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. II AKa 129/08). Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem Sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna 8 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Zdaniem Sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla skazanego dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw. Podkreślenia wymaga, że gdyby skazany odbywał kary objęte wyrokiem łącznym pojedynczo byłoby pozbawiony wolności o 2 miesiące dłużej niż po skorzystaniu z dobrodziejstwa kary łącznej. Tego rodzaju "premia" dla skazanego wynikała z opisanej przez skazanego trudnej sytuacji rodziny i deklarowanego zaangażowania w jej lepsze funkcjonowanie. Niemniej jednak nie zachodziła żadna wyjątkowa sytuacja, która przemawiałaby za orzeczeniem niższej kary łącznej.

Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Zgodnie z treścią art. 577 kk, w wyroku łącznym należy, w miarę potrzeby, wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej. Na podstawie powyższego przepisu, Sąd zaliczył na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w sprawie II K 258/17 w okresie od dnia 11 stycznia 2017 roku od godziny 12:30 do godziny 16:00 oraz okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 9 kwietnia 2019 roku od godziny 19:00, w sprawie VIII K 1320/17 od 12 października 2017 roku od godziny 20:30 do 28 grudnia 2017 roku do godziny 14:20 oraz w sprawie VIII K 536/17 od 9 marca 2017 roku od godziny 14:50 do 4 sierpnia 2017 roku do godziny 15:00 oraz okres już odbytej kary w sprawie VIII K 231/19 od dnia 9 kwietnia 2019 r.	
III	Na podstawie art. 576 § 1 kk a contrario Sąd orzekł, że	

w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu.

Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV	Sąd kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciążył Skarb Państwa na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem odbywa karę pozbawienia wolności.

PODPIS